

Komentar Evanđelja: Hodite u istini

Evanđelje subote XXX tjedna
kroz godinu i komentar.

Evanđelje Lk 14, 1.7-11

Jedne subote Isus dođe u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prisposobu: »Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto. Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje

mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, jer — svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

Komentar

Sveta Tereza je rekla da je poniznost zaista velika. Vrlina je to koja nam omogućuje da se smjestimo u stvarnost samoga sebe, da u njoj živimo s vedrinom i radošću. U prisposobi koja nam je predložena u današnjem Evanđelju, Isus nam pokazuje kako hoditi u istini o sebi. Čini nas da vidimo da je najbolji način da dođemo do svoje istine ako svoj život sagledamo iz Božje perspektive.

U slici gostiju na večeri koji nestrpljivo hrle na prvo mjesto

možemo vidjeti odraz onih koji traže prerano priznanje, status ili prestižnu situaciju, bez razmišljanja odgovara li to zaista stvarnosti njihovog stanja. To je stav koji je, čak i sa samo ljudske točke gledišta, neelegantan. Nerijetko ista spontana evolucija događaja na kraju otkriva koliko je taj položaj bio umjetan, stavljajući osobu koja je živjela izvan svoje stvarnosti u krizu, prisiljavajući je tada da "postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto" (r. 9).

Ali ovom se prispodobom Gospodin ne želi ograničiti na prokazivanje taštine, već nam prije svega želi pokazati put kojim možemo doći do naše istine. Zato predlaže da ne žurimo tražiti istaknuto mjesto ili se pretvarati da se prema nama ponašaju na određeni način. Potiče nas da prepustimo našem Ocu Bogu da nam kaže „Prijetelju, pomakni se naviše“ (r. 10), to jest da nam kaže da smo za njega uvijek njegovi prijatelji

i jedino što se stvarno računa je biti uz njega . Naše stanje Božje djece najosnovnija je istina iz koje možemo vrednovati i graditi sve ostalo u svom životu.

„Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen“ (r.11). Sveta Marija nas uči da s radošću hodimo putem koji nam predlaže njezin Sin: „On pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo!«(Luka 1,48-49).

Author: Rodolfo Valdés // Photo: Josh Applegate - Unsplash